Programowanie w języku Fortran

dr inż. Maciej Woźniak 1

¹Katedra Informatyki, Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji, Akademia Górniczo-Hutnicza, Kraków, Polska

Kontakt

- macwozni@agh.edu.pl
- D17, 2.13
- Konsultacje TBA
- dodatkowe terminy konsultacji po uzgodnieniu mailowym
- https://github.com/macwozni
- home.agh.edu.pl/~macwozni/fort

Sposób zaliczenia

- Obowiązkowa obecność na laboratorium
- Maksymalnie jedna obecność nieusprawiedliwiona
- 3 zadania domowe po 40 pkt.
- Oceniana aktywność na zajęciach
- Suma punktów = min (100, suma punktów za zadania i aktywność)

Literatura

Aktualnie istniejąca literatura dla Fortran-a w wersji 2008:

- Walter S. Brainerd, "Guide to Fortran 2008 Programming"
- Ian Chivers, Jane Sleightholme, "Introduction to Programming with Fortran: With Coverage of Fortran 90, 95, 2003, 2008 and 77"
- Arjen Markus, "Modern Fortran in Practice"
- Michael Metcalf, John Reid, Malcolm Cohen, "Modern Fortran Explained"

Kompilatory

- gfortran (pakiet gcc)
- ifort (kompilator Intel-a, komercyjny)
- pgf90 (Portland Group Inc., komercyjny + wersja community)
- flang (LLVM)
- nagfor (NAG, komercyjny)
- FTN95 (SilverFrost, komercyjny, kompiluje do maszyny .NET)
- IBM XL (IBM, komercyjny)
- ftn (CRAY, komercyjny)

Środowiska programistyczne

De facto wspierają kolorowanie składni i ewentualnie podstawowe podpowiadanie.

- vim
- Emacs
- Kate/KWrite
- NetBeans
- Eclipse
- Intellij
- Atom
- Visual Studio Code

Wersje Fortran-a

- przed FORTRAN77 (*.f, *.F)
- FORTRAN77 (*.f, *.F)
- Fortran90 (*.f90, *.F90)
- Fortran95 (*.f90, *.F90)
- Fortran2003 (*.f90, *.F90)
- Fortran2008 (*.f90, *.F90)
- Fortran2018 (*.f90, *.F90)

Ważne opcje kompilatorów

gfortran

- -ffree-form -std=f2008 -fimplicit-none -cpp -Wall -pedantic
- -fbounds-check
- -O3 -pthread -funroll-all-loops
- -O0 -g3 -fbacktrace -fcheck=all -fdump-fortran-optimized

ifort

- -std08 -module . -implicitnone -fpp -pedantic
- -check bounds
- -O3 -funroll-all-loops
- -O0 -g -traceback -check all -debug extended -debug-parameters all

Prosty program

Kod programu znajduje się pomiędzy słowami kluczowymi **program** oraz **end**. Poniżej są trzy równoważne sposoby zakańczania programu.

```
program main
  <code here>
end
program main
  <code here>
end program
program main
  <code here>
end program main
```

Podstawowe typy danych

- integer
 - integer :: i
 - integer(kind = 4) :: j
- float
 - real :: a
 - real(kind = 4) :: b
- boolean
 - logical :: ok

Precyzja

Słowo kluczowe kind określa precyzję.

- pojedyncza
 - kind = 4
 - kind = 1
- podwójna
 - kind = 2
 - kind = 8
- poczwórna
 - kind = 3
 - kind = 16

Precyzja

Domyślną wartością kind (o ile nie poda się inaczej) jest 4. Wartość kind można zmienić podając ją jawnie w kodzie, albo przez odpowiednią opcję kompilatora.

Odpowiedni typów zmiennych z C w Fortran

- integer integer (kind=4)
- long integer (kind=8)
- float real (kind=4)
- double real (kind=8)

Typy danych implicit

W Fortran-ie standardowo o typie danej (o ile nie zadeklarujemy inaczej) decyduje pierwsza litera zmiennej. Przykładowo zmienna zaczynająca się na "i" (np. iter=0) jest integer. Natomiast zmienna zaczynająca się na "a" (np. atom=0.d0) jest real.

In Fortran GOD is REAL (unless declared INTEGER)

Używanie zmiennych typu implicit jest źródłem wielu błędów. Dlatego zalecam słowo kluczowe **implicit none**.

Petle

Pętle w Fortran-ie liczą do podanych wartości włącznie. W poniższym przykładzie od 1 do iSIZE włącznie.

```
do i=1,iSIZE
  <code here>
end
do i=1,iSIZE
  <code here>
end do
do i=1,iSIZE
  <code here>
enddo
```

Petle

Domyślnie pętle inkrementują o 1. W przypadku, gdy potrzeba wykonywać inkrementuję o inną wartość bądź dekrementację - podaje się trzeci parametr do deklaracji pętli.

```
do i=1,iSIZE
  <code here>
end do
do i=1,iSIZE,10
  <code here>
end do
do i=1,iSIZE,-1
  <code here>
end do
```

"Routiny"

Pewnym odpowiednikiem funkcji zwracających **void** z C są **subroutine**. Nie zwracają one eksplicite wartości. Przyjmują one parametry, które mogą modyfikować.

```
subroutine mm ()
  <code here>
end
subroutine mm ()
  <code here>
end subroutine
subroutine mm ()
  <code here>
end subroutine mm
```

"Routiny"

Typy zmiennych, które przyjmują routiny (i funkcje) deklarujemy wewnątrz bloku routiny/funkcji

```
subroutine mm (a,b)
implicit none
real (kind=4) :: a,b
  <code here>
end subroutine
```

Funkcje

Funkcja w przeciwieństwie do "routiny" zwraca wartość. Nie występuje tutaj odpowiednik **return**. Zamiast tego przypisuje się zwracaną wartość do zmiennej zadeklarowanej jako **result**.

Funkcje

Opcjonalnie przypisuje się zwracaną wartość do zmiennej zadeklarowanej jako nazwa funkcji.

Intent

Zmienne podawane w wywołaniu mogą być przekazywane tylko w jedną lub obie strony. Domyślnym **intent** jest **inout**.

Trzy typy intent:

- in wartość przekazywana tylko do funkcji, nie może być wewnątrz niej modyfikowana
- out wartość przekazywana tylko na zewnątrz funkcji, nie odczytuje wartości zewnętrznej
- inout lub in out wartość przekazywana w obie strony

```
Funkcja i odpowiadająca jej "routina".
  function lerp (a,b) result (val)
  implicit none
  real (kind=4), intent(in) :: a,b
  real (kind=4) :: val
    <code here>
   val = <value>
 end function
  subroutine mm (a,b, val)
  implicit none
 real (kind=4), intent(in) :: a,b
  real (kind=4), intent(out) :: val
    <code here>
```

val = <value>
end subroutine

Wywołania

Wywoływanie powyższych funkcji i routine.

```
result = lerp(a,b)
call mm (a,b, result)
```

Wstęp do tablic

Domyślnie tablica jest indeksowana od 1 do iSIZE włącznie. Tablice mogą mieć dowolą ilość wymiarów.

integer :: array1(iSIZE)

integer :: array2(iSIZE,iSIZE)

integer :: array3(iSIZEX,iSIZEY,iSIZEZ)

Na następnych wykładach

Na najbliższych wykładach

- więcej o typach danych
- rzutowanie typów
- instrukcje warunkowe
- makra i kompilacja warunkowa
- więcej o tablicach (w tym inne sposoby indeksowania)
- slice-y tablic i oparacje na tablicach/podtablicach
- parametry z linii poleceń
- moduły